

Dz.U. 1980 nr 27 poz. 111

tekst ujednolicony opracowano na podstawie tekstu jednolitego

Dz.U. 1993 nr 108 poz. 486 ze zm.

¹USTAWA

z dnia 19 grudnia 1980 r.

o zobowiązaniach podatkowych**Art. 1.**

1. Ustawa reguluje ogólne zasady powstawania, wykonywania i wygasania zobowiązań podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej, osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej.
2. Egzekucję zobowiązań podatkowych regulują odrębne przepisy.

Art. 2.

1. Zobowiązaniem podatkowym jest wynikające z obowiązku podatkowego zobowiązanie do uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa lub gminy świadczenia pieniężnego, zwanego dalej "podatkiem".
2. Obowiązek podatkowy określają ustawy.
3. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia może rozciągnąć przepisy ustawy w całości lub w części na inne rodzaje świadczeń pieniężnych, z wyjątkiem świadczeń wynikających ze stosunków cywilnoprawnych.
4. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, może określić, że świadczenia pieniężne od gospodarstw rolnych i od nieruchomości położonych na terenie gmin i miast wynikające z zobowiązań podatkowych oraz inne świadczenia pieniężne, na które zostały rozciągnięte przepisy ustawy, są pobierane w formie łącznego zobowiązania pieniężnego na podstawie jednego nakazu płatniczego, a także określić osoby, na które wystawia się nakaz płatniczy. W rozporządzeniu tym Minister Finansów określi sposób zarachowywania wpłat na poczet poszczególnych świadczeń pieniężnych pobieranych w formie łącznego zobowiązania pieniężnego oraz zasady rozliczeń wpływów z tytułu tych świadczeń z poszczególnymi wierzycielami.

Art. 3.

1. Organami podatkowymi są stosownie do ich właściwości rzeczowej: urzędy skarbowe, izby skarbowe, organy gminy oraz, w zakresie określonym ustawami, także inne organy.
2. Z organami podatkowymi współdziałają organizacje samorządu społeczno-zawodowego i gospodarczego podatników na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu administracyjnym.
3. Podatnikiem jest jednostka gospodarki uspołecznionej, osoba fizyczna oraz nie będąca jednostką gospodarki uspołecznionej osoba prawna i inna jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, obowiązana do uiszczania podatku z tytułu ciążącego na niej obowiązku podatkowego.
4. Płatnikiem jest osoba obowiązana do obliczenia i pobrania od podatnika podatku i do wpłacenia go na właściwy rachunek.
5. Inkasentem jest osoba obowiązana do pobrania podatku i do wpłacenia go na właściwy rachunek.

Art. 4.

Minister Finansów sprawuje ogólny nadzór w sprawach zobowiązań podatkowych i w ramach tego nadzoru zapewnia jednolitość stosowania przepisów podatkowych przez organy podatkowe.

Art. 5.

1. Zobowiązanie podatkowe powstaje z chwilą doręczenia decyzji ustalającej wysokość tego zobowiązania.
2. Jeżeli z przepisów prawa wynika obowiązek wykonania zobowiązania podatkowego bez uprzedniego doręczenia decyzji, zobowiązanie podatkowe powstaje z chwilą zaistnienia okoliczności, z którymi przepisy prawa łączą powstanie takiego zobowiązania.
3. W razie niewykonania przez podatnika zobowiązania podatkowego mimo zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust. 2, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość tego zobowiązania.

Art. 6.

Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Art. 7.

1. Nie można wydać decyzji w sprawie ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego, jeżeli od końca roku podatkowego, w którym powstał obowiązek podatkowy, upłynęły 3 lata, a w wypadku gdy podatnik nie zgłosił obowiązku podatkowego lub nie złożył zeznania, mimo że był do tego zobowiązany, albo biorąc udział w postępowaniu nie ujawnił wszystkich źródeł przychodów lub całego majątku niezbędnych do ustalenia wysokości danego zobowiązania podatkowego, a także gdy następuje opodatkowanie dochodu nie znajdującego pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów - 5 lat.
2. Jeżeli ustalenie podstawy opodatkowania i wysokości podatku związane jest z rozstrzygnięciem zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu do dnia, w którym decyzja tego organu stała się ostateczna, a gdy chodzi o orzeczenie sądu - do dnia uprawomocnienia się tego orzeczenia, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.
3. Jeżeli decyzja ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego, dotycząca podatku, co do którego istnieje obowiązek wpłacania przez podatników zaliczek lub poboru przez płatników przedpłat, nie zostanie wydana w terminie określonym w ustępach poprzedzających, za roczną kwotę zobowiązania podatkowego uważa się sumę należnych zaliczek lub pobranych przedpłat za ten rok, nie przekraczającą jednak wysokości zobowiązania podatkowego, które powinno być ustalone. Organ podatkowy wydaje decyzję w przedmiocie ustalenia wysokości nadpłaty.²

Art. 8.

1. Minister Finansów może zarządzić zaniechanie w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków w wypadkach gospodarczo lub społecznie uzasadnionych, a także gdy wymagają tego inne szczególne okoliczności.
2. Organy podatkowe z zastrzeżeniem ust. 3 mogą zaniechać w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków w wypadkach, o których mowa w ust. 1, w stosunku do poszczególnych podatników, zwłaszcza gdy pobranie podatku mogłoby zagrozić zdolności gospodarczej zakładu lub egzystencji podatnika w granicach określonych przez Ministra Finansów w drodze rozporządzenia.
3. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) oraz urząd skarbowy nie może zaniechać ustalania w całości lub w

części podatków i opłat stanowiących dochody gmin, a wpłacanych bądź bezpośrednio na rachunek gmin, bądź realizowanych przez urząd skarbowy.

Art. 9.

Minister Finansów w drodze rozporządzenia może:

- 1) zryczałtować lub scalać podatki oraz określać zasady i warunki zryczałtowania lub scalania,
- 2) zarządzać obliczanie i pobór niektórych podatków za pośrednictwem płatników i określać zasady przyznawania płatnikom wynagrodzenia za te czynności,
- 3) zarządzać pobór w drodze inkasa niektórych podatków i określać inkasentów oraz w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej ustalać zasady przyznawania im wynagrodzenia za te czynności,
- 4) wprowadzać obowiązek wpłacania zaliczek i poboru przedpłat na poczet podatków oraz określać zasady obliczania tych zaliczek, przedpłat i ich wysokość,
- 5) określać zasady zaokrąglania podstawy obliczania i kwoty podatków.

Art. 10.

1. Podatek obliczany według skali progresywnej ustala się tak, aby z podstawy opodatkowania po potrąceniu podatku nie pozostało mniej niż pozostaje z najwyższej podstawy opodatkowania bezpośrednio niższego stopnia skali po potrąceniu podatku przypadającego od tej podstawy.
2. Jeżeli po potrąceniu podatku pozostaje z podstawy opodatkowania mniej niż wynosi najwyższa podstawa opodatkowania wolna od podatku, podatek ustala się tylko w wysokości nadwyżki ponad kwotę najwyższej podstawy opodatkowania wolnej od podatku.

Art. 11.

1. Organ podatkowy ustala podstawę obliczenia podatku w drodze szacunkowej, jeżeli brak jest danych niezbędnych do ustalenia tej podstawy.
2. Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii zainteresowanych organizacji samorządu społeczno-zawodowego i gospodarczego podatników, może określić normy ustalania podstaw obliczania podatków w drodze szacunkowej.

Art. 12.

Minister Finansów w drodze rozporządzenia może wprowadzić szczególny nadzór podatkowy nad wytwarzaniem, przerobem, zużywaniem, magazynowaniem, przewozem i obrotem niektórymi towarami i półwyrobami i w ramach tego nadzoru:

- 1) określać szczególne zasady ewidencji i księgowości,
- 2) nakładać na podatników szczególne obowiązki i ograniczenia niezbędne dla zagwarantowania skuteczności tego nadzoru, jak również obowiązek ponoszenia niektórych kosztów związanych z tym nadzorem.

Art. 13.

1. Minister Finansów może ze względu na szczególne okoliczności przedłużać dla grup podatników terminy przewidziane w przepisach podatkowych, z wyjątkiem terminów określonych w art. 7.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również terenowym organom administracji państwowej

stopnia wojewódzkiego, z tym że przedłużenie terminu nie może przekraczać 3 miesięcy.

3. Organ podatkowy może na wniosek podatnika odraczać terminy przewidziane w przepisach podatkowych.

Art. 14.

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, podatnik odpowiada całym swoim majątkiem za ciążące na nim podatki.
2. Płatnik nie będący pracownikiem w rozumieniu Kodeksu pracy odpowiada całym swoim majątkiem za podatek nie pobrany od podatnika lub pobrany w kwocie niższej od należnej, chyba że nastąpiło to z winy podatnika. Płatnik taki odpowiada również za niewpłacenie w terminie pobranego podatku.
3. Płatnik będący pracownikiem odpowiada za podatek nie pobrany od podatnika, pobrany w kwocie niższej od należnej lub za niewpłacenie w terminie pobranego podatku - na zasadach i w granicach odpowiedzialności materialnej pracowników, określonych w Kodeksie pracy w stosunku do zakładu pracy. Za pozostałą część podatku nie pobranego lub pobranego w kwocie niższej od należnej odpowiada podatnik.
4. Inkasent odpowiada całym swoim majątkiem za podatki pobrane i nie wpłacone na właściwy rachunek.

Art. 15.

W razie niedopełnienia przez płatnika lub inkasenta obowiązków określonych w ustawie organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość podatku nie pobranego lub nie wpłaconego przez płatnika albo podatku pobranego i nie wpłaconego przez inkasenta.

Art. 16.

Jednostki gospodarki uspołecznionej oraz osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, jeżeli są płatnikami lub inkasentami podatków przypadających od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, są obowiązane wyznaczyć osoby, do których obowiązków należy obliczanie i pobieranie tych podatków oraz terminowe wpłacanie pobranych kwot na właściwy rachunek, i zgłosić właściwemu organowi podatkowemu imiona, nazwiska i adresy tych osób. Zgłoszenia należy dokonać w terminie określonym dla dokonania pierwszej wpłaty, a w razie zmiany osoby wyznaczonej - w terminie czternastu dni od daty tej zmiany.

Art. 17.

Płatnicy i inkasenci obowiązani są przechowywać dokumenty związane z poborem lub inkasem podatków przez okres 5 lat po upływie roku podatkowego, którego dotyczą.

Art. 18.

1. Termin płatności podatku wynosi czternaście dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.
2. Jeżeli podatnik jest obowiązany sam obliczyć i wpłacić podatek, za termin płatności uważa się ostatni dzień, w którym zgodnie z przepisami wpłata powinna nastąpić.
3. Minister Finansów może określać kalendarzowo terminy płatności poszczególnych rodzajów podatków; określenie terminów płatności dla osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej następuje w drodze rozporządzenia.

4. Jeżeli przepisy określają terminy płatności podatku kalendarzowo, a decyzja ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego nie została doręczona co najmniej na czternaście dni przed terminem płatności podatku, obowiązuje termin określony w ust. 1.

Art. 19.

1. Podatek nie uiszczony w terminie płatności jest zaległością podatkową.
2. Za zaległość podatkową uważa się także nie wpłaconą w terminie zaliczkę lub nie pobraną przedpłatę.

Art. 20.

1. Od zaległości podatkowych pobiera się odsetki za zwłokę.
2. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, jednolicie dla wszystkich podatników, zasady obliczania odsetek, o których mowa w art. 22 ust. 1a, oraz zasady obliczania i stawki odsetek za zwłokę. Stawki odsetek za zwłokę nie mogą przekraczać 200% podstawowej stawki oprocentowania kredytu refinansowego, ustalonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

Art. 21.

1. Zobowiązanie podatkowe może być zabezpieczone na majątku podatnika przed terminem płatności podatku, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nie zostanie ono wykonane.
2. Zabezpieczenia można dokonać również przed wydaniem decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa uchylenia się podatnika od wykonania obowiązku podatkowego.
- ³4. Jeżeli zabezpieczenie następuje przed wydaniem decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego, organ podatkowy określa w decyzji o zabezpieczeniu przybliżoną kwotę zobowiązania podatkowego na podstawie posiadanych danych co do podstawy zobowiązania podatkowego; zabezpieczenie jest skuteczne do czasu wydania decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.
5. Zabezpieczenie następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 22.

1. Na wniosek podatnika termin płatności podatku może być odroczony lub płatność podatku rozłożona na raty.
- 1a. Od zobowiązań podatkowych z tytułu podatków:
 - 1) dochodowego od osób prawnych,
 - 2) dochodowego od osób fizycznych,
 - 3) od towarów i usług,
 - 4) akcyzowego,
 - 5) importowego,
 - 6) od gier,których termin płatności został odroczony lub płatność podatku została rozłożona na raty, pobiera się odsetki w wysokości 50% odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych.
 - 1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się, jeżeli odroczenie terminu płatności lub rozłożenie płatności na raty jest związane z bankowym postępowaniem ugodowym lub postępowaniem układowym.

2. Minister Finansów w drodze rozporządzenia określa właściwość organów podatkowych w zakresie odraczania terminu płatności podatku i rozkładania płatności na raty.

Art. 23.

1. Skarbowi Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych przysługuje ustawowe prawo zastawu na ruchomościach i prawach zbywalnych osoby zobowiązanej do uiszczenia podatku oraz pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi wierzytelnościami, z wyjątkiem: kosztów egzekucyjnych, należności za pracę, należności alimentacyjnych oraz rent z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, jak również kosztów ostatniej choroby i kosztów pogrzebu dłużnika w wysokości odpowiadającej zwyczajom przyjętym w danym środowisku.⁴

Art. 24.

1. Skarbowi Państwa z tytułu ustalonych w decyzji zobowiązań podatkowych przypadających od właściciela i samoistnego posiadacza nieruchomości przysługuje hipoteka ustawowa na tej nieruchomości, chociażby zobowiązania te nie zostały ujawnione w księdze wieczystej. Skarb Państwa może dochodzić zaspokojenia wierzytelności podatkowych z nieruchomości, bez względu na to, czyją stała się własnością.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nieruchomości, której posiadanie samoistny posiadacz uzyskał w złej wierze.

⁵**Art. 26.**

1. Zobowiązanie podatkowe wygasa przez zapłatę podatku, przedawnienie lub umorzenie.
2. Szczególnymi sposobami zapłaty podatku są potrącenie i przejęcie majątku na własność Skarbu Państwa.
- 2a. Zapłata przez przedsiębiorcę zobowiązań podatkowych i innych świadczeń pieniężnych, do których stosuje się przepisy ustawy, następuje w formie bankowych rozliczeń bezgotówkowych, z wyjątkiem gdy zgodnie z odrębnymi przepisami zapłata tych należności jest dokonywana papierami wartościowymi lub znakami opłaty skarbowej albo jest pobierana przez płatnika lub inkasenta.
- 2b. Przepis ust. 2a stosuje się do przedsiębiorców, którzy zgodnie z odrębnymi przepisami obowiązani są do prowadzenia ksiąg rachunkowych, oraz podatkowej księgi przychodów i rozchodów.
3. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, może dopuścić lub wprowadzić zapłatę określonych rodzajów podatków papierami wartościowymi lub znakami opłaty skarbowej oraz określić wzory tych znaków i zasady ich stosowania.

Art. 27.

Jeżeli na podatniku ciąży zobowiązania podatkowe z różnych tytułów, dokonaną wpłatę zalicza się na pokrycie zobowiązania podatkowego w kolejności od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności, chyba że podatnik wskaże, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty. Jeżeli wpłata dotyczy zaległości podatkowej, z wpłaconej kwoty pokrywa się również odsetki za zwłokę należne od zapłaconej kwoty zaległości.

Art. 28.

Zobowiązanie podatkowe podlega, na wniosek podatnika, a także z urzędu, potrąceniu ze wzajemnej bezspornej i wymagalnej wierzytelności podatnika wobec Skarbu Państwa, w tym również z należności wynikających z dostawy towarów, wykonywania robót i usług na rzecz państwowych jednostek budżetowych. O dokonaniu potrącenia organ podatkowy zawiadamia podatnika.

Art. 29.

1. Kwoty nadpłaconych i nienależnie uiszczonych podatków (nadpłaty) podlegają z urzędu zaliczeniu na zaległe i bieżące zobowiązania podatkowe, a w razie braku takich zobowiązań podlegają, z zastrzeżeniem ust. 4, zwrotowi z urzędu w ciągu 3 miesięcy od dnia powstania nadpłaty, chyba że podatnik zgłosi wniosek o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań.
2. Za datę powstania nadpłaty uważa się w szczególności:
 - 1) w przypadku podatku dochodowego od osób fizycznych - dzień złożenia zeznania rocznego,
 - 2) w przypadku podatku dochodowego od osób prawnych - dzień złożenia zeznania wstępnego,
 - 3) w przypadku uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji - datę dokonania zapłaty.
3. Jeżeli zwrot nadpłaty nie nastąpił w terminie określonym w ust. 1, nadpłata ta podlega oprocentowaniu od dnia powstania nadpłaty, w wysokości odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych, chyba że zwrot nadpłaty nie jest możliwy z winy podatnika.
4. Nadpłata nie podlega zwrotowi po upływie 3 lat licząc od końca roku, w którym powstała, lub gdy nie można ustalić osoby uprawnionej do jej odbioru.

Art. 30.

1. Zobowiązania podatkowe przedawniają się z upływem 5 lat - licząc od końca roku, w którym upłynął termin płatności podatku.
2. Bieg przedawnienia przerywa się przez odroczenie terminu płatności, rozłożenie zaległości na raty oraz przez czynność egzekucyjną, o której zobowiązany został zawiadomiony.
3. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Jednakże w razie odroczenia terminu płatności podatku lub rozłożenia zaległości na raty przedawnienie biegnie na nowo od terminu, do którego odroczone zostało płatność podatku, lub od terminu płatności ostatniej nie wpłaconej raty. Przedłużenie terminu przedawnienia nie może być większe niż dalsze 5 lat.
4. Nie ulegają przedawnieniu zaległości podatkowe zabezpieczone na nieruchomości. Jednakże po upływie terminu określonego w ust. 1 zaległości te mogą być egzekwowane tylko z tej nieruchomości.

Art. 31.

1. W wypadkach gospodarczo lub społecznie uzasadnionych zaległości podatkowe lub odsetki mogą być umorzone w całości lub w części przez Ministra Finansów lub organy podatkowe.
2. Umorzenie zaległości podatkowej powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub takiej części, jaka część zaległości podatkowej została umorzona.
3. Minister Finansów w drodze rozporządzenia określa właściwość organów podatkowych w sprawach umarzania zaległości podatkowych.

Art. 32.

1. Organy podatkowe są uprawnione do przeprowadzania kontroli działalności jednostek gospodarki społecznej, nie będących jednostkami gospodarki społecznej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, a także działalności zarobkowej osób fizycznych oraz posiadanych przez nie nieruchomości - jeżeli przeprowadzenie kontroli jest niezbędne do ustalenia zobowiązań podatkowych.

2. Pracownicy organu podatkowego upoważnieni do dokonania czynności kontrolnych są uprawnieni do przeprowadzania oględzin gruntów, budynków, lokali i innych pomieszczeń oraz przedmiotów związanych z wykonywaną działalnością zarobkową, wglądu do wszelkiego rodzaju akt, dokumentów i ksiąg dotyczących tej działalności, a także do sporządzania z nich notatek, odpisów lub wyciągów.
3. Oględziny lokali mieszkalnych mogą być dokonywane za zgodą posiadacza lokalu, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w art. 33.
4. Jednostki i osoby określone w ust. 1 są obowiązane umożliwić pracownikom organu podatkowego dokonanie czynności kontrolnych, a na żądanie pracownika dokonującego tych czynności okazać posiadane akta, księgi i inne dokumenty wiążące się z prowadzoną przez nie działalnością, a także przedmioty związane z tą działalnością, oraz udzielać wyjaśnień dotyczących ustalenia zobowiązania podatkowego.
5. Przeglądanie akt postępowania przygotowawczego i sądowego i akt spraw sądowych, a także dokumentów stanowiących tajemnicę państwową, oraz sporządzanie z nich odpisów i notatek następuje z zachowaniem właściwych przepisów.⁶

Art. 33.

1. W razie powzięcia przez organ podatkowy wiarygodnych wiadomości, że w lokalu mieszkalnym jest prowadzona nie zgłoszona do opodatkowania działalność zarobkowa albo że są przechowywane przedmioty lub dokumenty mogące mieć wpływ na ustalenie zobowiązania podatkowego, prokurator rejonowy, na wniosek organu podatkowego, może udzielić zgody temu organowi na przeprowadzenie oględzin tego lokalu przez upoważnionych pracowników, w celu ustalenia istnienia obowiązku podatkowego.
2. Postanowienie dotyczące przeprowadzenia oględzin powinno być doręczone posiadaczowi mieszkania przed przystąpieniem do dokonania oględzin.
3. Przepisy art. 32 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 34.

1. Jednostki gospodarki uspołecznionej oraz osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej są obowiązane sporządzać i udzielać organom podatkowym informacji o zdarzeniach mających wpływ na ustalenie zobowiązań podatkowych innych osób.
2. Osoby fizyczne prowadzące działalność zarobkową obowiązane są, na pisemne żądanie organu podatkowego, do sporządzania i przesyłania temu organowi informacji o transakcjach mających wpływ na ustalenie zobowiązań podatkowych innych osób z tytułu wykonywania przez nie działalności zarobkowej.
3. Minister Finansów w drodze rozporządzenia określa rodzaje zdarzeń będących przedmiotem informacji podatkowych oraz zasady sporządzania i udzielania informacji.

Art. 34a.

1. Na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego, wydane w związku z wszczętym postępowaniem przygotowawczym w sprawie karnej skarbowej, banki są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących podejrzanego w zakresie:
 - 1) posiadanych rachunków bankowych lub rachunków oszczędnościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków,
 - 2) posiadanych rachunków pieniężnych lub rachunków papierów wartościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków,
 - 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, a także umów depozytowych,

- 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi,
 - 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.
2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się również do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie.
 3. Towarzystwa funduszy powierniczych, na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o umorzonych jednostkach uczestnictwa; przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.
 4. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1 - 3, naczelnik urzędu skarbowego określa zakres informacji oraz termin ich przekazania; żądanie oznacza się klauzulą "Tajemnica skarbowa", a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających wiadomości stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.
 5. Odpis żądania, o którym mowa w ust. 4, naczelnik urzędu skarbowego przekazuje dyrektorowi właściwej izby skarbowej.

Art. 34b.

1. Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 34a ust. 1-3, naczelnik urzędu skarbowego może wystąpić również w związku z postępowaniem administracyjnym wszczętym przez urząd skarbowy na podstawie wydanego postanowienia, po uprzednim wezwaniu podatnika do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia instytucji finansowych o przekazanie tych informacji, jeżeli podatnik uprzednio:
 - 1) nie wyraził zgody na udzielenie tych informacji albo
 - 2) nie upoważnił urzędu skarbowego do wystąpienia do instytucji finansowych wymienionych w art. 34a ust. 1-3 o przekazanie tych informacji, albo
 - 3) w terminie wyznaczonym przez urząd skarbowy nie udzielił informacji lub upoważnienia, o których mowa w pkt 1 lub 2.
2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) wskazanie przesłanek uzasadniających konieczność uzyskania tych informacji,
 - 2) dowody potwierdzające, że:
 - a) podatnik odmówił udzielenia informacji lub
 - b) podatnik nie wyraził zgody na udzielenie urzędowi skarbowemu upoważnienia do zażądania tych informacji, lub
 - c) w terminie określonym przez urząd skarbowy podatnik nie udzielił informacji albo upoważnienia.
3. Instytucje finansowe wymienione w art. 34a ust. 1-3 odmawiają udzielenia informacji, jeżeli żądanie naczelnika urzędu skarbowego nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w ust. 2.
4. Występując z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę wzajemnego zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi a ich klientami; przepis art. 34a ust. 4 stosuje się odpowiednio.
5. Naczelnicy urzędów skarbowych składają Ministrowi Finansów półroczne sprawozdania zawierające informacje o liczbie wszczętych w danym półroczu postępowań karnych skarbowych i administracyjnych w porównaniu z liczbą spraw, w których wystąpiono o przekazanie informacji określonych w art. 34a.
6. Informacje, o których mowa w ust. 5, są corocznie przedkładane Sejmowi łącznie ze sprawozdaniem z

wykonania budżetu państwa.

7. Minister Finansów lub jego upoważniony przedstawiciel może również zażądać informacji, o których mowa w art. 34a ust. 1-3, w razie wystąpienia władz podatkowych państw obcych - w zakresie i na zasadach wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.
- ⁷ 8. Podatnik będący osobą fizyczną nie prowadzącą działalności gospodarczej, który nie wyraził zgody na udzielenie urzędowi skarbowemu informacji w zakresie, o którym mowa w art. 34a ust. 1-3, ani też nie upoważnił banku do przekazania tych informacji urzędowi skarbowemu, może wnieść sprzeciw w terminie 3 dni od dnia powiadomienia go przez urząd skarbowy o skierowaniu do instytucji finansowej żądania sporządzenia i przekazania informacji, w przypadku naruszenia przepisów ustawy albo stwierdzenia błędu w identyfikacji podatnika.
9. Sprzeciw wraz z uzasadnieniem wnosi się za pośrednictwem właściwego urzędu skarbowego w formie pisemnej do sądu rejonowego, właściwego dla miejsca zamieszkania lub siedziby dłużnika. Urząd skarbowy niezwłocznie zawiadamia bank o wniesieniu przez podatnika sprzeciwu. W postępowaniu sądowym sprzeciw jest rozpatrywany na podstawie przepisów księgi drugiej Kodeksu postępowania cywilnego - postępowanie nieprocesowe, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.
10. Wnoszący sprzeciw uiszcza stały wpis.
11. Sąd uchyła żądanie urzędu skarbowego, jeżeli narusza ono przepisy ustawy, a w przeciwnym przypadku sprzeciw oddala. Postanowienie sądu wymaga uzasadnienia. Na postanowienie sądu służy środek odwoławczy.
12. Minister Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, wysokość wpisu wnoszonego od sprzeciwu.

Art. 34c.

1. W toku postępowania karnego skarbowego lub administracyjnego prowadzonego przez urząd skarbowy dostęp do informacji, o których mowa w art. 34a, przysługuje wyłącznie pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego bezpośredniemu przełożonemu oraz naczelnikowi urzędu skarbowego.
2. Akta sprawy należy przechowywać w pomieszczeniu zabezpieczonym zgodnie z przepisami o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.
3. Po zakończeniu postępowania karnego skarbowego lub administracyjnego informacje, o których mowa w art. 34a, są wyłączane z akt sprawy i przechowywane w kasach pancernych lub szafach pancernych; naczelnik urzędu skarbowego dokonuje w aktach sprawy adnotacji o wyłączeniu informacji.
4. Przepis art. 34a ust. 4 oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio do informacji uzyskanych w trybie art. 34b ust. 7.
5. Ponowne włączenie do akt sprawy informacji, o których mowa w art. 34a, następuje wyłącznie w przypadkach określonych w art. 49c ust. 1.

Art. 35.

Minister Finansów w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych określa organy, zakres i tryb dokonywania czynności, o których mowa w art. 34, w jednostkach podległych tym ministrom.

Art. 36.

1. Sądy i notariusze mają obowiązek przysyłać właściwym organom podatkowym informacje podatkowe o zdarzeniach prawnych, które mogą spowodować powstanie zobowiązania podatkowego.
2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, określa obowiązki sądów i notariuszy co do sporządzania i przysyłania informacji podatkowych.

Art. 37.

1. Osoby wykonujące usługi lub dokonujące sprzedaży towarów są obowiązane na żądanie odbiorcy usługi lub kupującego wystawiać rachunki stwierdzające wykonanie usługi lub dokonanie sprzedaży.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy rolników sprzedających produkty roślinne i zwierzęce pochodzące z własnej uprawy lub hodowli, nie przerobione sposobem przemysłowym, chyba że sprzedaż jest dokonywana w ich odrębnych stałych miejscach sprzedaży poza obrębem uprawy lub hodowli.
3. Osoba przewożąca zakupione towary i półwyroby przeznaczone do odprzedaży lub przerobu w celu dalszej odprzedaży jest obowiązana posiadać dokument wydania towaru lub jego kopię, zaopatrzone w pieczętkę firmową i podpis wydającego, chyba że przewozi produkty rolne nabyte u rolników, o których mowa w ust. 2.

Art. 38.

Minister Finansów w drodze rozporządzenia może:

- 1) zobowiązywać niektóre grupy podatników do zgłaszania obowiązku podatkowego oraz określać zasady zgłaszania tego obowiązku i ustalać wysokość pobieranych z tego tytułu opłat,
- 2) nakładać na określone grupy podatników obowiązek składania zeznań, wykazów i deklaracji oraz ustalać terminy ich składania i rodzaje dokumentów, które powinny być do nich dołączone,
- 3) wprowadzać obowiązek prowadzenia ksiąg przez określone grupy podatników oraz określać rodzaje ksiąg, sposób ich prowadzenia, szczegółowe warunki, jakim te księgi powinny odpowiadać, aby stanowiły dowód do ustalenia zobowiązań podatkowych, jak również obowiązki osób zobowiązanych do prowadzenia ksiąg,
- 4) wprowadzać obowiązek dokumentowania zakupu surowców, materiałów, półwyrobów i towarów lub sprzedaży towarów i usług oraz prowadzenia ewidencji tych dokumentów przez niektóre grupy osób prowadzących działalność zarobkową, nie obowiązanych do prowadzenia ksiąg,
- 5) określać wymogi, jakim powinny odpowiadać rachunki.

Art. 39.

Osoby fizyczne, osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej oraz inne jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, zobowiązane do prowadzenia ksiąg, obowiązane są przechowywać księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty przez okres 5 lat, jeżeli nie są one składane łącznie z zeznaniem podatkowym do właściwego organu podatkowego.

Art. 40.

1. Za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają również osoby trzecie, jeżeli zachodzą przewidziane w ustawach okoliczności. O odpowiedzialności tych osób orzeka organ podatkowy w odrębnej decyzji.
2. Organ podatkowy odstąpi od orzeczenia odpowiedzialności podatkowej ze względu na zasady współzycia społecznego lub inne ważne względy społeczno-gospodarcze.
3. Odpowiedzialność osoby trzeciej nie obejmuje kosztów egzekucyjnych i odsetek za zwłokę powstałych przed terminem płatności, określonym w decyzji o odpowiedzialności podatkowej tej osoby.
4. W razie wydania decyzji o odpowiedzialności podatkowej art. 22 stosuje się odpowiednio.

Art. 41.

Małżonek podatnika odpowiada solidarnie z podatnikiem za jego zaległości podatkowe powstałe w czasie trwania małżeństwa. Zaległości podatkowe podlegają zaspokojeniu z majątku wspólnego małżonków.

Art. 42.

1. Członek rodziny nie będący małżonkiem podatnika odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za jego zaległości podatkowe należne za okres, w którym stale współdziałał z podatnikiem w wykonywaniu przez niego działalności zarobkowej, z której został on opodatkowany i czerpał korzyści z tej działalności.
2. Odpowiedzialność, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje osób, które w okresie powstania zobowiązań podatkowych były małoletnimi albo które w tym okresie czerpały korzyści z działalności zarobkowej podatnika w związku z wykonywaniem przez podatnika obowiązku alimentacyjnego.
3. Za członka rodziny podatnika uważa się wstępnych, zstępnych, rodzeństwo, małżonków zstępnych, osobę pozostającą w stosunku przysposobienia z podatnikiem oraz osobę pozostającą z podatnikiem w faktycznym pożyciu.
4. Organ podatkowy, na wniosek członka rodziny, o którym mowa w ust. 1, ograniczy lub wyłączy jego odpowiedzialność za zaległości podatkowe wymienione w tym przepisie, jeżeli stałoby to w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego.

Art. 43.

1. Rozwiedziony małżonek podatnika odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za jego zaległości podatkowe powstałe w czasie trwania małżeństwa, jednakże tylko do wysokości wartości przypadającego mu udziału w majątku wspólnym. Przepis art. 42 ust. 4 stosuje się odpowiednio.
2. Nie można wydać decyzji o odpowiedzialności małżonka rozwiedzionego, jeżeli od orzeczenia rozvodu upłynęły 3 lata.

Art. 44.

1. Spadkobiercy podatnika odpowiadają za zobowiązania podatkowe spadkodawcy na zasadach określonych w przepisach kodeksu cywilnego o odpowiedzialności za długi spadkowe.
2. Zapisobierca, który otrzymał należny mu zapis, odpowiada za zobowiązania podatkowe spadkodawcy do wysokości wartości otrzymanego zapisu.
3. W stosunku do osób wymienionych w ust. 1 i 2 przepis art. 42 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 45.

1. Nabywca całości lub części majątku podatnika odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za jego zaległości podatkowe powstałe przed nabyciem majątku podatnika, jeżeli ten majątek albo obrót, przychód lub dochód z niego został przyjęty do podstawy ustalenia zobowiązań podatkowych. Zakres odpowiedzialności nabywcy określa się w takim stosunku do zobowiązań podatkowych podatnika, w jakim nabyty majątek albo obrót, przychód lub dochód został przyjęty do podstawy ustalenia zobowiązań podatkowych, jednakże tylko do wysokości wartości nabytego majątku podatnika.
2. Jeżeli nabywcą majątku podatnika jest członek rodziny podatnika, odpowiada on za zaległości podatkowe podatnika do wysokości wartości nabytego majątku bez względu na to, czy nabyty majątek albo obrót, przychód lub dochód z niego został przyjęty do podstawy ustalenia zobowiązań podatkowych.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w razie nabycia towarów w wyniku czynności handlowych objętych działalnością podatnika oraz nabycia majątku podatnika w trybie postępowania egzekucyjnego.

Art. 46.

Dzierżawca nieruchomości odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za zobowiązania podatkowe związane z nieruchomością za czas trwania dzierżawy. Zakres odpowiedzialności dzierżawcy określa się w takim stosunku, w jakim wartość, przychód lub dochód z dzierżawionej nieruchomości był przyjęty do podstawy ustalenia zobowiązań podatkowych.

Art. 47.

1. Wspólnik spółki jawnej, komandytowej, nie będący komandytariuszem oraz spółki cywilnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i pozostałymi wspólnikami za wszystkie zobowiązania podatkowe spółki i wspólników związane z działalnością spółki.
2. Komandytariusz i wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu podatków w takiej części, w jakiej mają prawo uczestniczyć w podziale zysku. W tym przypadku art. 2 ust. 3 nie ma zastosowania z wyłączeniem zobowiązań z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne.

Art. 48.

Jeżeli w działalności zarobkowej prowadzonej na własny rachunek podatnik posługiwał się nazwiskiem lub firmą innej osoby, za jej zgodą, albo gdy osoba ta posługiwała się nazwiskiem lub firmą podatnika, za jego zgodą, w prowadzeniu na własny rachunek działalności podlegającej opodatkowaniu, za zobowiązania podatkowe związane z tą działalnością odpowiadają solidarnie podatnik i ta osoba.

Art. 48a.

Za zobowiązania pieniężne, wchodzące w skład łącznego zobowiązania pieniężnego, należne od osób, których świadczenia wchodzą w skład tego zobowiązania, odpowiadają solidarnie te osoby oraz osoby, na które wystawia się nakaz płatniczy.

Art. 49.

Skarbowi Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych przysługuje ustawowe prawo zastawu na wszystkich przedmiotach służących podatnikowi do wykonywania działalności zarobkowej, niezależnie od tego, czyją własność przedmioty te stanowią, jeżeli zostały one zajęte w zakładzie podatnika.

Art. 49a.

1. Indywidualne dane zawarte w deklaracjach oraz w innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów objęte są tajemnicą skarbową.
2. Przepis ust. 1 stosuje się również do danych zawartych w:
 - 1) informacjach podatkowych przekazywanych organom podatkowym przez inne, niż wymienione w ust. 1, podmioty,
 - 2) aktach postępowania administracyjnego w sprawach z zakresu prawa podatkowego oraz w aktach spraw karnych skarbowych,

- 3) informacjach uzyskanych przez organy podatkowe z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w ust. 1 lub w pkt 1 i 2.

Art. 49b.

1. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązani są:
 - 1) pracownicy urzędów skarbowych,
 - 2) wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) oraz pracownicy samorządowych służb finansowych,
 - 3) pracownicy izb skarbowych oraz osoby wchodzące w skład podatkowych komisji odwoławczych,
 - 4) etatowi oraz pozaetatowi członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych, a także pracownicy biur tych kolegiów,
 - 5) Minister Finansów oraz pracownicy Ministerstwa Finansów,
 - 6) osoby, które na podstawie odrębnych przepisów odbywają praktykę zawodową w Ministerstwie Finansów lub w organach podatkowych.
2. Osoby wymienione w ust. 1 są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:

"Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy skarbowej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tajemnicy skarbowej."
3. Zachowanie tajemnicy skarbowej obowiązuje również po ustaniu zatrudnienia lub praktyki zawodowej.
4. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą skarbową, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.
5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do osób, których dotyczą informacje objęte tajemnicą skarbową.

Art. 49c.

1. Akta zawierające informacje wymienione w art. 34a urzędy skarbowe udostępniają wyłącznie:
 - 1) Ministrowi Finansów, izbie skarbowej lub podatkowej komisji odwoławczej - w toku postępowania administracyjnego lub karnego skarbowego,
 - 2) innym urzędom skarbowym albo organom kontroli skarbowej - w związku z wszczętym postępowaniem administracyjnym, kontrolnym lub karnym skarbowym,
 - 3) sądom - w razie złożenia przez stronę żądania skierowania sprawy karnej skarbowej na drogę postępowania sądowego,
 - 4) Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu - w razie złożenia przez stronę skargi w rozumieniu przepisów o Naczelnym Sądzie Administracyjnym,
 - 5) Ministrowi Sprawiedliwości, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego - w związku z badaniem sprawy w celu złożenia rewizji nadzwyczajnej, a także Rzecznikowi Praw Obywatelskich, jeżeli strona wniesie podanie o złożenie rewizji nadzwyczajnej,
 - 6) Prokuratorowi Generalnemu:
 - a) w związku z badaniem sprawy w celu złożenia rewizji nadzwyczajnej,
 - b) na wniosek właściwego prokuratora
 - w przypadkach określonych w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego,
 - w związku z udziałem prokuratora w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym,
 - 7) Sądowi Najwyższemu - w związku z rozpoznaniem rewizji nadzwyczajnej.
2. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 lub 2 stosuje się odpowiednio przepisy art. 34c ust. 1.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 34a ust. 4.
4. Urzędy skarbowe udostępniają Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w ust. 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 34a, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.
5. Akta nie zawierające informacji, o których mowa w art. 34a, organy podatkowe udostępniają:
 - 1) Ministrowi Finansów,
 - 2) innym organom podatkowym,
 - 3) organom kontroli skarbowej,
 - 4) Najwyższej Izbie Kontroli - w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Najwyższej Izbie Kontroli,
 - 5) sądowni albo prokuratorowi - w związku z toczącym się postępowaniem,
 - 6) biegłym powołanym w toku postępowania administracyjnego - w zakresie określonym przez organ podatkowy,
 - 7) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Art.49d.

1. Organy podatkowe udostępniają informacje wynikające z akt spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 34a, innym organom podatkowym, organom kontroli skarbowej i Ministrowi Finansów.
2. W zakresie i na zasadach określonych odrębnymi przepisami, organy podatkowe obowiązane są udostępniać informacje wynikające z akt spraw podatkowych.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępniane są również:
 - 1) organom celnym,
 - 2) rejonowym urzędом pracy,
 - 3) jednostkom organizacyjnym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.
4. Jednostkom organizacyjnym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mogą być udostępniane również informacje o numerach rachunków bankowych posiadanych przez podatników.
5. Dokumenty, zawierające informacje przekazywane zgodnie z przepisami ust. 2-4, oznaczają się klauzulą "Tajemnica skarbowa".
6. W zakresie i na zasadach wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, informacje zawarte w aktach podatkowych lub inne informacje mogą być przekazywane władzom podatkowym państw obcych, pod warunkiem że obowiązujące w tych państwach przepisy prawa dają rękojmię wykorzystania przekazanych informacji zgodnie z zasadami przyjętymi w zawartych umowach.

Art. 49e.

Przepisy art. 49c i 49d nie naruszają uprawnień strony przewidzianych w art. 73 i 74 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w art. 150 § 1 i 2 ustawy karnej skarbowej.

Art. 49f.

Organy podatkowe, za zgodą podatnika, obowiązane są wydać zaświadczenie o wysokości zaległości

podatkowych podatnika na żądanie:

- 1) jednostek organizacyjnych, które na podstawie ustaw regulujących zasady funkcjonowania tych jednostek uprawnione są do udzielania kredytów (pożyczek),
- 2) kontrahentów podatników prowadzących działalność gospodarczą,
- 3) małżonka,
- 4) wspólnika spółek wymienionych w art. 47 ust. 1.

Art. 49g.

Minister Finansów określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady i tryb wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 49f.

Art. 49h.

1. Minister Finansów podaje do wiadomości publicznej zbiorcze informacje dotyczące podatków.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Finansów może podać do wiadomości publicznej informacje dotyczące wysokości zapłaconych podatków lub stanu zaległości podatkowych poszczególnych podatników prowadzących działalność gospodarczą.
3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również organom podatkowym.
4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują również Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 49i.

1. Kto będąc obowiązany do zachowania tajemnicy skarbowej ujawnia informacje objęte tą tajemnicą, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
2. Kto będąc obowiązany do zachowania tajemnicy skarbowej ujawnia informacje określone w art. 34a ust. 1-3, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.
3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 2.
4. Jeżeli pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Art. 49j.

1. W okresie do dnia 31 grudnia 1999 r. instytucje finansowe wymienione w art. 34a ust. 1-3 mogą wystąpić z wnioskiem do urzędu skarbowego, który zażądał przekazania informacji, o ograniczenie ich zakresu.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany jest w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania i wymaga uzasadnienia.
3. Urząd skarbowy w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku postanawia ostatecznie o zakresie żądanych informacji.

⁸**Art. 53.**

1. Traci moc dekret z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz.U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300, z 1961 r. Nr 33, poz. 166 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151).

2. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zawartych w niniejszej ustawie pozostają w mocy, nie dłużej niż przez okres jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy wykonawcze w tych sprawach wydane na podstawie dekretu wymienionego w ust. 1.
3. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zawartych w art. 9 i w art. 12 niniejszej ustawy pozostają w mocy, nie dłużej niż przez okres jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy wykonawcze w tych sprawach wydane na podstawie dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz.U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338).

Art. 54.

Zaległości podatkowe powstałe przed dniem wejścia w życie ustawy przedawniają się w terminach określonych w art. 30 licząc od końca roku 1980, chyba że na podstawie przepisów dotychczasowych ulegną one wcześniejszemu przedawnieniu.

Art. 55.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Opracowano na podstawie: tj. Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486, Nr 134, poz. 646, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 75, poz. 357; z 1997 r. Nr 121, poz. 770, Nr 140,

poz. 939.

~~Ust. 4 skreślony~~

~~Ust. 3 skreślony~~

~~Ust. 2 skreślony~~

~~Art. 25 skreślony~~

~~Ust. 6 skreślony~~

~~Ust. 8-12 wchodzi w życie z dniem 1.01.1998 r.~~

~~art. 50, 51 i 52 pominięte~~